

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Valerii Reginaldi Bvrgvndi Seqvani E Societ: Iesv,
Praxis Fori Poenitentialis**

Ad Directionem Confessarii, In Vsv Sacri sui muneris ...

Regnault, Valère

Mogvntiæ, 1617

Cap. 28. De secundo effectu interdicti, qui est priuatio vsus officiorum
diuinorum,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78332)

CAP. XXVIII.

De secundo effectu interdicti, qui est privatio usus officiorum diuinorum.

S V M M A R I V M.

- 30 Rigor iuris antiqui de privatione usus officiorum diuinorum tempore interdicti, restrictus per Cap. Alma mater, De sententia excommunicati in sexto.
- 32 Quomodo accipi debeant in eodem Cap. nomina Eccl. sic & Monasterii.
- 32 Concessio celebrationis diuinorum officiorum tempore interdicti: & qua comprehendantur in eo nomine officiorum diuinorum.
- 33 Quomodo amplianda sit, & quomodo restringenda eadem concessio.
- 34 Conditiones seruandae in celebratione diuinorum officiorum tempore interdicti.
- 35 Persona ab iisdem officiis tunc excludenda.
- 36 Festiuitates in quibus diuina officia tempore interdicti permittuntur celebrari solemniter; cum responsione ad nonnulla dubia de iisdem festiuitatibus.

30. De hoc secundo effectu Suarez late differit tomo 5. disp. 34. in cuius initio pro eodem varia iura adfert. De quibus pro praxi notandum est, rigorem illorum temperatum esse à Bonifacio VIII. in cap. Alma mater. §. Adiciamus, De sententia excommunicati in 6. permittente vt singulis diebus in Ecclesiis & Monasteriis Missæ celebrentur. & alia diuina officia, sicut prius, submissa tamen voce, ianuis clausis, excommunicatis & interdictis exclusis, & capanis etiam non pulsatis. Atque vterius permittente vt in quatuor festiuitatibus Natalis Domini, Pasche, Pentecostes, & Assumptionis Virginis gloriosæ, Missæ & diuina officia celebrentur cum tota solemnitate consueta. Quod Martinus V. & Eugenius IV. extendunt ad festum Corporis Christi, & octauas eiusdem, quemad. ex D. Anton. Nauarro, Angelo, Syluestro, & ex Romano Bullario Suarez refert *sect. 1. n. 4. 1.*

31. NOTANDA sunt autem aliqua ad intelligentiam eiusdem Capituli. Primum est, difficultatē esse, quæ nomine Ecclesiarum comprehendantur in eo. Probabile autem videtur comprehendī quidem Hospitalia in quibus est sacer locus, autoritate Episcopi approbatus ad diuinorum officiorum celebrationem: non tamen priuata Oratoria Ita ex Couarr. & quibusdam aliis Sanchez habet *lib. 7. De matrimonio, disp. 8. num. 13.* Et ratio est, quia in illa loca, non item in Oratoria priuata cadunt causæ excommunicationis, initio illius Capituli assignatæ. Illæ enim sunt, quod ex omissione diuinorum officiorum exerceat in deuotio populi, hæreses pullulent, & Ecclesia debito seruitio defraudetur. Quæ incommoda euenire possunt tantum respectu locorum in quibus à populo diuina frequentantur: quod fieri solet in prædictis quodque Hospitalibus, non vero in priuatis Oratoriis. Ob eandem rationem etiam nomine Monasteriorum comprehendī, non tantum Religiosorum, sed etiam Religiosarum, Monasteria bene addit Couarr. ad idipsum cap. Alma mater, *par. 2. §. 4. num. 2.* approbantque Sanchez in *fine citati num. 13.* ac Suarez in *memorata sect. 1. num. 2.*

32. SECUNDVM est, quod ex Couarr. in sequenti nu. 3. Suarez ad nu. 11. adfert; ex proposito Decreti verbis illis, *Missæ celebrentur, & alia diuina officia sicut prius, haberi nō esse audientes illos qui dicunt tempore interdicti licitā esse tantū Missam propriam illiusdici: seu iuxta ritum Ecclesiæ assignatā pro illo die in quo celebratur: ita ut non liceat tunc dicere Missam de Beata Maria, aut aliā ex deuotione.* Id quod reicitur: tum quia verba illa nihil tale, sed potius contrarium indicant, vt pote quibus sit absolute concessio celebrandi: idque sicut prius. Cuius particula adiectione, satis indicatur perinde liberam tunc esse Missæ electionem, ac fuit prius.

32. TERTIVM est, difficultatē esse, quæ in proposito Decreto significatur nomine officiorum diuinorum. Eam Suarez tractans in sequenti *sect. 3.* communem omnium sententiam, aliter citatis, esse ait nu. 7. quod significantur officia illa,

quæ in Ecclesia ab ipsius ministris tali modo fiunt, vt eodem fieri possint tantum à Clero ad alia specialiter ordinato ac deputato. Ratio vero est, quod Ecclesiæ intentio sit per interdictum prohibere usum communem eorum officiorum quæ nomine & autoritate ipsius à ministris per eam ad illa obeunda ordinatis ac deputatis celebrantur. Quæ vero talia sunt iudicandum est in particulari: tum ex actione, & voce publica; tum ex apparatu & vestibus permittis tantum ordine initiatis, cum quibus solent exerceri: vt cum superpellicio, aut stola, aliove exteriore indumento sacro. Excipiendæ sunt autem horæ canonicæ, quæ vere sunt quidem officia diuina; tamen ad earum recitationem, etiam publicam pro vniuerso populo; necessarius non est ordo, vt patet ex ea quæ sit à Monialibus. Vel certe dicendum est, talem recitationem esse primario deputatam ordini Clericali, sufficere vt ea censatur esse de numero memoratorum officiorum per interdictum prohibitorum, quoties publico nomine Ecclesiæ exercetur, prout fit etiam à Monialibus tanquam personis Ecclesiasticis.

Atque ex dictis Suarez duo infert. Alterum nu. 8. nō esse prohibita tempore interdicti officia quæ non fiunt tanquā Ecclesiastica, & communia: sed tanquam priuata, vt benedictio mensæ; recitatio itinerarij seu orationū institutarum pro iter agentibus; recitatio salutationis Angelicæ dato signo publico certis horis diei. Videndus est Nauarrus in Enchir. cap. 27. num. 176. alia adferens exempla. Alterum quod Suarez nu. nono infert, est, omnem sacram benedictionem ab Ecclesia institutam cum particularibus ceremoniis & precibus, ac deputatam; vt *communiter solet*, ordini Sacerdotali, comprehendī sub generali appellatione diuinorum officiorum, quæ per interdictum prohibita sunt.

33. QUARTVM est, concessionem in illo cap. Alma mater, §. Adiciamus, factam, sic accipiendam esse vt extendatur ad omnia diuina officia per interdictum prohibita. Id quod satis intelligitur ex verbis illis (Missæ celebrentur, & alia dicantur diuina officia sicut prius.) Non extendatur vero ad Sacramentorum administrationem, quoniam de ea sermo nō est in illo paragrapho, cum in præcedentibus iam esset de ea dispositum: ita ut quod eam, standum sit dictis in præcedenti cap. 27. Adde, restringendam esse eandem concessionem ad generale interdictum locale, quia in locali particulari causæ ante relatæ, quæ ad eandem concessionem faciendam mouerunt Papan; non inueniuntur interuenire in illo. Vnde glossa *ibidem ad verbum Ecclesiis;* non de Ecclesiis interdictis, sed de Ecclesiis sitis in loco interdicto interpretatur, indicans quod dicimus: & communiter ex eadem glossa receptum esse nota. Nauar. in Enchir. cap. 27. num. 173. Ad personale vero interdictum pertinent verba posita in eodem cap. §. Adiciamus (excommunicatis, ac interdictis exclusis) quibus satis indicatur à memorata concessione excludi personas interdictas, siue generali siue particulari interdicto personali: ita ut non modo celebrare diuina officia, sed nec celebrationi interesse, pro quo adhuc est textus expressus in Cap. Si sententia, §. *finis eodem titulo & libro*, liceat ipsis: exceptis quatuor festiuitatibus, in quibus diximus permittam esse tempore interdicti diuinorum officiorum celebrationem cum solemnitate. Nam in eodem cap. Alma mater, §. penult. interdictis personaliter conceditur participatio diuinorum officiorum, cum hac tamen limitatione, vt iis qui causâ interdicti fuerunt, non permittatur accedere ad altare.

34. QUINTVM est, quatuor conditiones seruandas in celebratione diuinorum officiorum tempore interdicti permittam, indicari illis verbis, Submissa voce, ianuis clausis excommunicatis, & interdictis exclusis, & capanis etiam nō pulsatis. Quarum prima exigit, vt talis celebratio fiat sine cantu, ne foris audiat à prohibitis audire. Secunda vero, vt omnes ianue loci in quo fit eadē celebratio, clausæ sint, ob eadē scilicet causam. Monet autē Suarez *disp. 34. sect. 1. n. 12.* non esse ad eam necessarium vt ianue ipsæ sint ita obleratæ interius, vt ingressus omnino impediatur, cum sæpe dentur habentes facultatē tunc audiendi officia diuina, quibus patere debet ingressus (si que alij ingrediantur, expelli possunt) sed sufficere quod sic iunctæ sint eadem ianue, vt videre, & audire officia ipsa diuina, & intrare profus impediatur, nisi aperiantur.

35.

Tertia porro, excommunicatis & interdictis exclusis, quoad priorem partem de excommunicatis, illud tantum hic occurrit monendum, eos non solum tempore interdicti, sed etiam quocumque alio à diuinis officiis excludi. Quoad posteriorem vero de interdictis, notandum est intelligi, tum de omnibus personaliter interdictis, idque congruenter ca. Si sententia, De sententia excommunic. in 6. tum etià (congruenter cap. Licet, §. finali De priuilegiis eodem libro) de iis qui interdicto locali causam dederunt: aut ad perpetrandum delictum, cuius occasione illud latum est, præbuerunt consilium, auxilium, vel fauorem. De aliis autem, qui nec sunt interdicti, nec interdicto vllam occasionem dederunt, nec ij sunt per quos debeant celebrari diuina officia, puta laici; difficultas est an sine priuilegio possint admitti ad eadem officia audienda. Illius tractationem Suarez late persequitur in memorata sect. 1. nu. 20. & pluribus sequentibus; quem si lubet, consulas. Studio enim breuitatis contenti esse possumus notare, quod pro praxi sufficit; nec tales admitti debere, deduci. tum ex citato cap. Licet, cum dicitur, Licet vobis concessum existat, vt interdicti tempore ianuis clausis excommunicatis, & interdictis exclusis, voce submissa diuina celebrare possitis: ad ea tamen aliquos (etiam si aliunde venerint) nisi super hoc priuilegiati existant, recipere nullatenus debetis. Adde quod, vt idem Suarez num. 27. vrget, is fit communis Ecclesiæ sensus, & recepta consuetudo in eadem.

Quarta denique conditio, campanis non pulsatis, intelligenda est de pulsatione quæ Missam & alia diuina officia antecedit ad conuocandum publice populum, prout communis vsus habet; qui tunc interruptur, quia cum populus tunc non sit ad talia officia admittendus, nec est vocandus illo publico signo, vt nec alio æquiualentis, quo solitus erat vocari. In alium finem vero, vt ad salutationem Angelicam, vel concionem campanas tunc pulsari non est prohibitum. Videri potest Suarez in citata sect. 1. n. 15. & quatuor sequentibus.

36.

POSTREMUM EST. Circa festiuitates in quibus sine tallium conditionum obseruatione diuina officia celebrari, & ad ea etiam interdicti permittuntur admitti, sequentia dubia posse moueri.

Primum est, quo modo intelligendum sit quod interdicti qui interdicto causam dederunt, tunc permitti non debeant ad altare accedere? Ad quod Suarez in eadem sect. n. 37. respondet; id non esse referendum tantum ad remotionem à loco, sed etiam ad remotionem à sacra communione, qua tales indigni sunt perseverantes in sua cõtumacia. Immo & ab oblatione facienda ad altare, vt ad humilitatis gratiam & reconciliationis affectum se facilius inclinent, quod in eis quæ ipsa admisione ad diuina officia cum tali conditione, expressum est in eodem cap. Alma mater, §. In festiuitatibus.

Secundum dubium est. An eadem festiuitates sint singulæ vnus diei, vel plurium? Ad quod idem respondet in sequenti n. 38. esse tantum vnus diei: quia omnium par est ratio, nec dubitari potest quin festiuitas Natiuitatis Domini sit tantum vnus diei, nisi quod ad s. s. sum Corporis Christi adiunctæ sint etiam octauæ eiusdem; vt patet ex præced. n. 30.

Tertium dubium est. Quando cõseantur tales festiuitates incipere & desinere? De hoc pluribus Suarez in sequenti sect. 3. n. 18. & aliquot sequentibus. Solutio autem est incipere à tempore primarum vespèrarum vnus cuiusque talis festiuitatis, & secundum completorium eiusdem includere cum aliis, vt ex eo probatur, quod illa concessio præcipue sit, vt illis diebus officium diuinum celebretur solemniter. Vnde cum eadem concessio absoluta sit, itaut extendatur ad totum officium, ad quod completorium pertinet perinde ac præcedentes vespèræ, illud non est excludendum, sed sicut vespèræ, potest solemniter cantari. Videndus idem author quædam alia addens, in quibus ob eorum rarum vsuum non immorabor, studio vitandi prolixitatis fastidium.

CAPVT XXIX.

De tertio interdicti effectu, qui est priuatio sepulture Ecclesiasticæ, & deque ei affini prohibitio Ecclesiæ ingressu.

S V M M A R I V M.

- 37 Prohibitio sepeliendi in loco interdicto, communis est infantibus cum adultis: excipiuntur ab ea Clerici qui seruantur interdictum: neque ea obstat quin defectus in loco interdicto, possit in alio non interdicto Ecclesiastico sepultura donari.
- 38 An innotatus generali interdicto personalis, priuetur Ecclesiastica sepultura.
- 39 Prohibitio ingressus Ecclesiæ, rationem quamdam habet interdicti personalis, & quo modo à cæteris personalis distinguatur.
- 40 Prohibitio Ecclesiæ ingredi, priuatur omni participatione diuinorum officiorum quæ in ea sunt.
- 41 Ne quidem existens extra Ecclesiam illa audire potest in Cæmeterio vero potest, si in eo celebrentur.

DE HOC effectu late Suarez tomo 5. disput. 35. Nobis pro praxi quotidiana sufficere potest notasse; per interdictum locale generale prohiberi, ne quis in eo loco sepulturam accipiat, cap. Cum & plantare, §. Quod si, & cap. Vt priuilegia, De priuilegiis, & cap. Episcoporum eodem titulo in 6. & Clementina 1. De sepulturis. Intelligi autem nisi priuilegium habeatur in contrarium, aut aliæ personæ sint exemptæ, sicut sunt Clerici qui seruantur interdictum. Illis enim in cap. Quod in te, De penitent. & remiss. conceditur vt decedentes, in Cæmeterio Ecclesiæ sine campanarum pulsatione, cessantibus solemnitatibus omnibus cum silentio tumulentur. Aduerte autem primo, effectum huius priuationis sepulture habere locum non tantum in adultis, sed etiam in infantibus baptizatis, itaut in loco interdicto, his perinde ac illis sit deneganda Ecclesiastica sepultura; quia iura absolute loquuntur, & cadauera paruulorum perinde ac adultorum capacia sunt illius priuationis. Videri potest Suarez sect. 1. n. 2.

Aduerte secundo, vita functum in loco interdicto, sepeliri posse in alio non interdicto: quia interdictum locale nõ fertur in personas absolute, sed solum per relationem ad locum qui interdicitur. Excipe eos, qui eidem interdicto causam dederint, respectu quorum interdictum ipsum locale ex communi sententia, prout Suarez habet in sequenti n. 3. vim & efficaciam sortitur interdicti personalis, quali culpa poenam attrahente ad suum authorem personaliter, adeoque reddente eum priuatum Ecclesiastica sepultura, ad modum particularis interdicti personalis, cui talis effectus tribuitur in cap. Episcopum De priuilegiis in 6. & in Clementina 1. De sepulturis.

Porro difficultas est, an generale interdictum personale, eo innotatos excludat ab Ecclesiastica sepultura? Illam plenius Suarez tractat in eadem disput. 35. sect. 3. & tandem bene statuit sublatam esse per Extrauaganiæ Ad euitanda; de qua egimus in lib. 1. ca. 9. sect. postiore. Priuilegio enim eiusdem Extrauagantis, non tenemur cuiusquam personæ communem vitare, siue in diuinis, siue in humanis, nisi sit nominatim interdicta; ac proinde, nec in Ecclesiastica sepultura.

De prohibito Ecclesiæ ingressu, pars reliqua capituli.

DE HOC late Suarez in eadem disput. 35. sect. 4. Contencionem aliquot documentis pro praxi. Primum est; talem prohibitionem habere rationem interdicti personalis, nõ vero localis: quia loco non competit ingredi, sed tantum personæ. Distingui autem à cæteris interdictis personalibus, quod cætera priuent simpliciter participatione diuinorum in omni loco, iuxta cap. Si sententia, §. finali De sentent. excommunic. in sexto: illud vero ab ingressu Ecclesiæ, eadem participatione priuet solum intra Ecclesiam, iuxta illud

in